

[Stavad]

sioner på et forkert grundlag i denne sag. Jeg synes også, det er godt at ville have nogle administrative systemer, som kan fungere, så de, der vil lave fusket, ikke har for gode vilkår. Der kunne vi godt hjælpe hinanden.

Derimod er vi enige med SF om, at vi godt ad andre veje kan lave omfordelinger og væsentlig bedre omfordelinger for væsentlig færre midler end det, SF her lægger op til. Det fremgår bl.a. af det socialdemokratiske beslutningsforslag, som omhandler afgifter, hvor vi benytter den mulighed, vi tidligere har brugt, og som den nuværende regering har afskaffet, nemlig at afløfte momsen på ganske bestemt udvalgte varegrupper, eksempelvis som vi tidligere har gjort, og som vi har foreslået på nogle udvalgte mælkeprodukter. Jeg ville altså meget gerne appellere stærkt til SF om, at vi i fællesskab prøver at bruge den administrative model, som giver de bedste fordelingsvirkninger og skaber færrest problemer.

Pkt. 2. En nedsættelse af daginstitutionstaksterne. Der kan vi mødes meget langt, det svarer til det forslag, som Socialdemokratiet allerede har fremsat.

På samme måde med en lettelse af børnefamiliernes vilkår. Hvis vi kan få det ind i den rigtige sammenhæng og skaffe finansiering til det, er vi også her enige – og også i at løfte den kollektive trafik. Efter at man har lettet benzinafgifterne, er det endnu mere nødvendigt, at vi får afskaffet den yderligere konkurrenceforringelse, der er sket i forhold til den kollektive trafik, med alle de miljø- og øvrige problemer, som det indebærer. Også dér er vi meget langt enige.

Endelig pkt. 5 om forskellige former for miljøafgifter. Det er et af de områder, hvor Socialdemokratiet også har erklæret sig helt indstillet på at vurdere, hvor det er fornuftigt, adfærdsgulerende, yderligere at bruge instrumentet miljøafgifter. Vi føler os ikke overbevist om, at SF på det punkt har fundet den rigtige balance. Det er meget store afgifter, man taler om her, det er noget, som vil give nogle problemer i forhold til en række virksomheders konkurrenceevne. Men vi er som sagt indstillet på at diskutere, hvordan vi kan få en bedre adfærd frem igennem vore miljøafgifter, men på en måde, så vi ikke skader dansk konkurrenceevne. Derfor skal det ses i den sammenhæng.

Også om dette beslutningsforslag er vi meget parat til at forhandle i det videre arbejde i Skat-udvalget.

Kai Dige Bach (KF):

Som det er sagt heroppefra, vil forslaget medføre mindre indtægter for det offentlige på 14–15 mia. kr., og hovedparten heraf, ca. 10 mia. kr., skal være en besparelse i manglende moms på basale fødevarer og på bøger. Endvidere skulle 2 mia. kr. anvendes til forhøjet børnetilskud og nedsættelse af taksterne i børnehaver og vuggestuer og ca. 2 mia. kr. til den kollektive trafik. Til gengæld skulle en række afgifter forhøjes og nye afgifter indføres for et tilsvarende beløb, altså de samme 14–15 mia. kr.

For mig at se er den største politiske nyskabelse ved forslaget, at man teoretisk anviser, hvor det beløb, man vil udvide privatforbruget med, skal komme fra, og det skal så væsentligst komme fra erhvervslivet. Det vil lægge nye byrder på erhvervslivet og forringe den konkurrenceevne, som eksportvirksomhederne netop har opnået.

Sagt i korthed vil gennemførelsen af forslaget medføre en forøgelse af privatforbruget og en svækkelse af konkurrenceevnen og eksporten, og det er præcis den vej, vi ikke vil, og den konservative gruppe kan derfor ikke gå ind for forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

De grønne synsvinkler spillede en utrolig lille rolle i sommerens og efterårets debatter om skatteomlægninger og det på trods af, at alle partier bekender sig til Brundtlandrapportens tanker. Alle siger ved passende lejligheder, at hensynet til en bæredygtig udvikling skal indarbejdes i al politik. Når det kommer til stykket, finder vi dem ikke.

Jeg er nødt til at sige, at det var særlig slemt i Socialdemokratiets store plan, hvor miljøhensynet ganske enkelt totalt glimrede ved sit fravær. I regeringens forslag var der dog enkelte grønne afgifter, men det så nærmest ud, som om de var sat på, fordi vi manglede provenuet, men de var der dog.

I SF's plan er det et helt fundamentalt element. Hovedtanken er at lette en række afgifter, især for børnefamilierne, der ud over finansiering har en styrende effekt. Jeg vil lige sige til hr. Kai Dige Bach, at disse økologiske afgifter vil blive betalt af forbrugerne. Der er ikke sammenlagt nogen udvidelse af forbrug og købekraft i disse forslag.